

handles ikke-diskriminerende, såfremt de befinder sig på samme konkurrencemarked for det samtrafikprodukt, der anmodes om.

Der henvises i øvrigt til § 74 med tilhørende bemærkninger.

Ikke-diskriminerende vilkår omfatter blandt andet tilslutningsmuligheder, servicekvalitet, leveringstider, fejlrettelser og information om de net og tjenester, der er omfattet af samtrafikforpligtelsen.

Til § 53

Med bestemmelsen får forskningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indholdet af aftaler om samtrafik, i form af minimumskrav til hvilke vilkår m.v. en part overfor en part, der er omfattet af §§ 42-44, kan kræve, at en sådan aftale skal indeholde. Bestemmelserne kan bl.a. indeholde minimumskrav vedrørende kontraktvilkår om økonomisk kompensation for manglende overholdelse eller opfyldelse af den indgåede aftale, herunder vilkår om opsigelse m.v.

Som det fremgår af § 51, stk. 1, er udgangspunktet indgåelse af kommercielle aftaler om samtrafik, dvs. aftalefrihed.

Har en part ikke eksplicit anmodet herom i forbindelse med en aftaleindgåelse, kan parten således ikke efterfølgende påberåbe sig regler fastsat i medfør af denne bestemmelse, idet der i så fald vil være tale om en kommercielt indgået aftale.

Det er hensigten at være forholdsvis tilbageholdende med udnyttelsen af den pågældende hjemmel. Hjemlen vil således alene blive udnyttet, såfremt der er tale om forhold, der vurderes at have markant skævvridende effekt i forhold til konkurrencemulighederne for de enkelte selskaber på det samlede telemarked, og forudsat at et flertal af de berørte markedsaktører finder, at de opståede problemer ikke kan løses ved hjælp af indgåelse af en brancheaftale.

Forskningsministeren har således mulighed for at undlade at udnytte hjemlen, såfremt forskningsministeren skønner det mere hensigtsmæssigt at indgå en aftale med udbydere af offentlige telenet eller teletjenester og andre relevante brancheaktører om i brancheregi at forhandle og indgå brancheaftaler om de pågældende forhold. Der henvises til bemærkningerne til §§ 59 og 60 herom.

Uagtet ovenstående, forudsættes bestemmelsen umiddelbart anvendt til at videreføre de gældende regler i § 5, stk. 2 og 3, i samtrafikbekendtgørelsen vedrørende forbud mod pakkeløsninger eller bundtning i aftaler om samtrafik. Dette forbud gælder jf. den gældende bekendtgørelse ikke for udbud af samtrafik-

ydelse på mobilkommunikationsmarkedet. Også denne del af bekendtgørelsesreguleringen, vil blive videreført.

Bestemmelsen svarer til den gældende § 2, stk. 13, i samtrafikloven med undtagelse af, at bestemmelsen er udvidet til at omfatte minimumskrav vedrørende kontraktvilkår om økonomisk kompensation for manglende overholdelse eller opfyldelse af en indgået aftale om samtrafik.

Til § 54

Bestemmelsen er en nyskabelse i forhold til gældende lovgivning.

Bestemmelsen indeholder hjemmel for forskningsministeren til at fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang parter, som i medfør af §§ 42-44, skal imødekomme alle rimelige anmodninger om aftaler om samtrafik, skal give adgang til samtrafik til omkostningsrelaterede priser, jf. også § 55. Bestemmelsen rummer således også mulighed for en markant, gradvis tilbagetrækning af samtrafikreguleringen, idet forskningsministeren kan undlade at stille krav om anvendelse af omkostningsrelaterede priser i forhold til et eller flere delmarkeder eller samtrafikprodukter.

Dette er i overensstemmelse med den politiske principaftale af 8. september 1999, hvoraf fremgår, at det er hensigten, at alene de samtrafikprodukter, der har karakter af egentlige flaskehalsressourcer, og hvor ét selskab kan kontrollere adgang og/eller prisfastsættelse, bør underkastes en samtrafikregulering, der tillige indeholder prisregulering.

I det omfang konkrete samtrafikprodukter ikke længere har karakter af egentlige flaskehalsressourcer, dvs. hvor én markedsaktør ikke kan kontrollere adgang og/eller prisfastsættelse, bør selve prisreguleringen således lempes og/eller afvikles, hvis det kan ske uden skadevirkninger for konkurrencen.

Umiddelbart vil hjemlen blive udnyttet som beskrevet nedenfor:

1. Med hensyn til samtrafikproduktet udveksling af trafik (§ 40, stk. 1) og samhusning m.v. i tilknytning hertil (§ 40, stk. 4), er det hensigten indtil videre at fastsætte, at fastnetudbydere, der har en stærk markedsposition på det samlede marked for fastnet- og mobilkommunikationstjenester og markedet for fastnet-tjenester, skal give adgang til samtrafik med fastnettet, og at mobiludbydere, der har en stærk markedsposition på det samlede marked for fastnet- og mobilkommunikationstjenester, skal give adgang til samtrafik med mobilnettet. I begge tilfælde til priser, fastsat efter denne lovs § 55 og regler fastsat i medfør heraf. Se bemærkningerne til § 55 vedrørende valg af pris-